

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾
وَتَبَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أُمَّتِهِ الْإِلْحَاحَ فِي الدَّعَاءِ بِقَوْلِهِ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ: "قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي"»

Muhterem Kardeşlerim!

Müminler olarak her birimiz hem dua etmeye hem de bize dua edilmesine ihtiyaç duymaktayız. Çünkü dua, kulluk bilinci içerisindeki kişinin tüm istek ve arzularını Rabbinden talep etmesi demektir. Yeryüzünden Allah'a doğru yükselen dualarımız, Allah ile kurduğumuz en kuvvetli bağıdır ve bizimle Allah arasındaki ilişkinin canlı tutulmasını sağlar. En sevinçli hâlden en kederli hâle, maddi ve manevi en üst seviyeden en alt seviyeye, her ne hâl ve durumda olursak olalım, Allah ile olan bağımızın canlılığını sürdürebilmesi ancak dua ile olur.

Değerli Müminler!

Her gün namazlarımızda defalarca okuduğumuz Fâtiha suresindeki “(Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız.”¹ ayetinde de ifade buyurulduğu gibi, hiç şüphesiz dua edilecek tek merci, gücü her şeye yeten Yüce Allah'tır. Allah Resülü ﷺ de bir hadisinde “Dua ibadetin özüdür.”² buyurmuştur. “Bana dua edin, kabul edeyim.”³ ayetiyle ise Rabbimiz, biz kullarını âdeta kendisine dua etmeye çağırılmaktadır. Zira kulluğumuzun ana eksenini duadan oluşturur. Bu yüzden de biz dua ile Allah'a yöneldiğimizde aslında Onu hakkıyla tanımaya çalışıyor ve tazim ediyoruz demektir. İşte yüce Allah'ın da biz kullarından istemiş olduğu tam da budur.

Aziz Müslümanlar!

Dualarımızı içten ve inanarak yapmalıyız. Zira şundan emin olmayız ki, dualardaki talepleri yerine getirmede Allah için hiçbir zorluk yoktur. Peygamber Efendimiz ﷺ'in ifadesiyle:

“Allah'a, kabul edileceğine gerçekten inanarak dua ediniz. Biliniz ki Allah, gafil ve umursamaz bir kalp ile yapılan duaları kabul etmez.”⁴ Ayrıca sahabeden, Resûl-i Ekrem ﷺ'in dualarını genelde üç kere tekrarladığını öğreniyoruz.⁵

Peygamberimiz ﷺ'in bizi bu anlamda uyardığı husus ise, isteklerimizi farkında olarak, bilinçli bir şekilde dile getirmemiz gerektiğidir. Bu şekilde yaptığımız dualarımızda ısrar etmemiz ise çok büyük önem taşır. Nitekim yüce Mevlamız “Ben çok yakınım. Bana dua ettiğin vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O hâlde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar.”⁶ ayetiyle kendisine yönelen kulun duasını kabul edeceğini vadeder. Resulullah ﷺ Allah'ın kendisine kalkan elleri boş çevirmekten hayâ edeceğini ifade edip “Sizden biriniz, ‘Dua ettim de duam karşılık görmedi’ deyip acele etmediği müddetçe duası karşılık bulur.”⁷ buyurmuştur. Sahabe, “Yâ Resulallah! Acele etmek nedir?” diye sorunca da “Dua ettim de kabul edildiğini görmedim deyip ve o anda vazgeçerek duayı bırakmaktır.”⁸ cevabını vermiştir.

Muhterem Kardeşlerim!

Dua ibadeti belli bir mekâna ve zamana bağlı değildir. İster evde, çarşıda, trende, arabada, okulda veya iş yerinde olalım, dua ve zikirleri hiçbir zaman dillerimizden düşürmemeliyiz.

Allah bizi Ona her koşul ve her şartta yalvarıp yakaran, daima Ona sığınan kullarından eylesin ve kabul olmayan duadan da bizleri korusun. Amin.

¹ Fâtiha suresi, 1:4

² Tirmizî, Deavât, 1

³ Mü'min suresi, 40:60

⁴ Tirmizî, Deavât, 65

⁵ Müslim, Cihad, 39, H. No: 1794

⁶ Bakara suresi, 2:186

⁷ Ebû Dâvûd, Vitir, 23

⁸ Müslim, Zikr, 92